

Ó, UJMI RUKU MOJI

680

TEXT: JULIE HAUSMANN 1862

HUDBA: FRIEDRICH SILCHER 1842 • PŘEKLAD: JOSEF BAŠTECKÝ † 1922

Ó, u- jmi ru- ku mo - ji a veď mne sám,
na ce- stě zde a v bo - ji ať ne - kle - sám.

Já ne- vím so - bě ra - dy, ó, Pa - ne můj; Ty
sám mne pro- ved' vša - dy, vždy při mně stůj!

2. Na milost tvou se spouští mé srdce již, / Ty rájem veď neb pouští, je spokojíš. / U noh tvých sedě, Pane, na každý den, / nechť stane se co stane, chci věřit jen.
3. Bych pak i nezřel rámě, jímž Pán mne ved, / vím přec, že nenechá mě, že kráčím vpřed. / Ó, veď mne tedy, Pane, ó, veď mne sám, / až tam má noha stane, kde zaplesám!

Německy

So nimm denn meine Hände und führe mich / bis an mein selig
Ende und ewiglich. / Ich mag allein nicht gehen, nicht einen
Schritt; / wo du wirst gehn und stehen, da nimm mich mit.

Polsky

Za rękę weź mnie, Panie i prowadź sam, / aż dusza moja stanie
u niebios bram. / Bez Ciebie ani kroku nie zrobię, nie! / Stań Ty
u mego boku i prowadź mnie.